

Ulotka dołączona do opakowania: informacja dla użytkownika

Adehader, 5 mg, kapsułki o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarde
Adehader, 10 mg, kapsułki o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarde
Adehader, 20 mg, kapsułki o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarde
Adehader, 30 mg, kapsułki o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarde
Adehader, 40 mg, kapsułki o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarde
Adehader, 50 mg, kapsułki o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarde
Adehader, 60 mg, kapsułki o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarde

Methylphenidati hydrochloridum

▼ Niniejszy produkt leczniczy będzie dodatkowo monitorowany. Umożliwi to szybkie zidentyfikowanie nowych informacji o bezpieczeństwie. Użytkownik leku też może w tym pomóc, zgłaszając wszelkie działania niepożądane, które wystąpiły po zastosowaniu leku. Aby dowiedzieć się, jak zgłaszać działania niepożądane – patrz punkt 4.

Należy uważnie zapoznać się z treścią ulotki przed zastosowaniem leku, ponieważ zawiera ona informacje ważne dla pacjenta.

- Należy zachować tę ulotkę, aby w razie potrzeby móc ją ponownie przeczytać.
- W razie jakichkolwiek wątpliwości należy zwrócić się do lekarza lub farmaceuty.
- Lek ten przepisano ściśle określonej osobie. Nie należy przekazywać go innym. Lek może zaszkodzić innej osobie, nawet jeśli objawy jej choroby są takie same.
- Jeśli u pacjenta wystąpią jakiegokolwiek objawy niepożądane, w tym wszelkie objawy niepożądane niewymienione w tej ulotce, należy powiedzieć o tym lekarzowi lub farmaceucie. Patrz punkt 4.

Spis treści ulotki

1. Co to jest lek Adehader i w jakim celu się go stosuje
2. Informacje ważne przed zastosowaniem leku Adehader
3. Jak stosować lek Adehader
4. Możliwe działania niepożądane
5. Jak przechowywać lek Adehader
6. Zawartość opakowania i inne informacje

1. Co to jest lek Adehader i w jakim celu się go stosuje

W jakim celu jest stosowany?

Lek Adehader przeznaczony jest do leczenia nadpobudliwości psychoruchowej z deficytem uwagi (ADHD).

- Stosowany jest u dzieci w wieku 6 lat i powyżej oraz u osób dorosłych.
- Stosowany jest dopiero, jeśli wcześniejsze próby leczenia bez użycia leków, np. doradztwo psychologiczne i terapia behawioralna, były niewystarczające.

Leku Adehader nie stosuje się w leczeniu ADHD u dzieci w wieku poniżej 6 lat.

Jak działa lek Adehader?

Lek Adehader poprawia obniżoną aktywność pewnych obszarów mózgu. Lek ten może pomóc w wydłużeniu czasu skupienia uwagi, poprawić koncentrację i ograniczyć zachowania impulsywne.

Lek ten jest stosowany jako część programu leczenia, który obejmuje zwykle psychoterapię, leczenie edukacyjne, socjoterapię.

Leczenie lekiem Adehader może rozpocząć i dalej prowadzić wyłącznie lekarz specjalizujący się w leczeniu ADHD, taki jak specjalista pediatra, psychiatra dzieci i młodzieży lub psychiatra. Wymagane jest dokładne zbadanie przez takiego lekarza. Jeśli pacjent jest osobą dorosłą i nie był wcześniej leczony, lekarz przeprowadzi badania, aby potwierdzić, że ADHD występuje u pacjenta od dzieciństwa.

Choć nie ma lekarstwa na ADHD, chorobę tę można kontrolować, stosując odpowiednie programy terapeutyczne.

O ADHD

Dzieciom i młodzieży z ADHD trudność sprawia:

- spokojne siedzenie na miejscu i
- skupienie uwagi.

To nie ich wina, że czynności te sprawiają im tak wielką trudność.

ADHD może występować u pacjentów w różnym nasileniu z takimi objawami jak:

- brak koncentracji
- niepokój
- wzmożona pobudliwość ruchowa
- impulsywność
- niestabilność emocjonalna
- dezorganizowane myślenie

Objawia się to przykładowo w następujący sposób:

- trudnościami z koncentracją
- zapominaniem
- mówieniem zbyt dużo
- trudnościami z planowaniem i wykonywaniem zadań do końca
- „działaniami na ślepo”
- niecierpliwością

ADHD nie wpływa ujemnie na inteligencję pacjenta.

2. Informacje ważne przed zastosowaniem leku Adehader

Kiedy nie stosować leku Adehader

Jeśli u pacjenta:

- stwierdzono uczulenie na metylofenidat lub którykolwiek z pozostałych składników tego leku (wymienionych w punkcie 6);
- występuje choroba tarczycy;
- występuje podwyższone ciśnienie w gałce ocznej (jaskra);
- występuje guz nadnerczy (guz chromochłonny - pheochromocytoma);
- występują zaburzenia łaknienia polegające na braku uczucia głodu lub potrzeby jedzenia, np. jadłowstręt psychiczny;
- występuje bardzo wysokie ciśnienie tętnicze krwi lub zwężenie naczyń krwionośnych, które może powodować ból w ramionach i nogach;
- występowały kiedykolwiek problemy dotyczące serca, np. zawał serca, nierówne bicie serca, ból lub dyskomfort w obrębie klatki piersiowej, niewydolność serca, choroba serca lub wrodzone wady serca;

- występują choroby naczyń krwionośnych mózgu – takie jak udar, miejscowe rozszerzenie naczyń i osłabienie jego ściany (tętniak), zwężenie lub zamknięcie naczynia krwionośnego lub zapalenie naczyń krwionośnych;
- obecnie lub w okresie ostatnich 14 dni, stosowano leki przeciwdepresyjne (nazywane inhibitorami monoaminooksydazy) - patrz: "Lek Adehader a inne leki";
- występują problemy psychiczne, takie jak:
 - zaburzenia psychopatyczne lub osobowość borderline;
 - odbiegające od normy myśli lub wizje, lub choroba nosząca nazwę "schizofrenii";
 - objawy znacznych zaburzeń nastroju, takie jak:
 - myśli samobójcze;
 - ciężka depresja, gdy pacjent czuje głęboki smutek, ma poczucie bezwartościowości i beznadziei;
 - mania, kiedy pacjent czuje się niezwykle pobudzony, nadmiernie aktywny i pozbawiony zahamowań;
- w przeszłości występował duży niedobór kwasu żołądkowego (bezkwaśność żołądka) z pH powyżej 5,5;
- stosowane są leki mające na celu zmniejszanie wydzielania kwasu żołądkowego lub leczenie nadkwasoty żołądka (antagoniści receptora H₂, inhibitory pompy protonowej lub leki zobojętniające kwas żołądkowy).

Jeśli którakolwiek z powyższych sytuacji dotyczy pacjenta, nie powinien on stosować metylofenidatu. W razie wątpliwości, należy porozmawiać z lekarzem lub farmaceutą przed zastosowaniem metylofenidatu. Jest to ważne, ponieważ metylofenidat może powodować pogorszenie wymienionych powyżej problemów.

Ostrzeżenia i środki ostrożności

Przed zastosowaniem leku Adehader należy porozmawiać z lekarzem, jeśli:

- u pacjenta występują problemy dotyczące wątroby lub nerek;
- pacjent ma trudności z przełykaniem lub połykaniem całych tabletek;
- pacjent miał napady (drgawek, konwulsji, padaczki) lub nieprawidłowe wyniki badań mózgu (np. EEG);
- pacjent kiedykolwiek nadużywał lub był uzależniony od alkoholu, leków wydawanych na receptę lub narkotyków;
- pacjentka jest kobietą, która zaczęła miesiączkować (patrz: "Ciąża i karmienie piersią", poniżej);
- pacjent ma trudne do opanowania powtarzające się drgania różnych części ciała lub powtarza dźwięki i słowa (tiki);
- pacjent ma wysokie ciśnienie krwi;
- pacjent ma choroby serca nie wymienione w punkcie „Kiedy nie stosować leku Adehader”, powyżej;
- pacjent ma zaburzenia zdrowia psychicznego nie wymienione w punkcie „Kiedy nie stosować leku Adehader”, powyżej. Innymi zaburzeniami zdrowia psychicznego są:
 - wahania nastroju (od manii do depresji - zaburzenie nazywane "chorobą dwubiegunową");
 - pojawienie się zachowań agresywnych lub wrogich, lub nasilenie agresji;
 - widzenie, słyszenie lub czucie rzeczy nieistniejących (omamy);
 - wiara w rzeczy nierzeczywiste (urojenia);
 - nadmierna podejrzliwość (paranoja);
 - uczucie pobudzenia, niepokoju lub napięcia;
 - poczucie przygnębienia lub winy.

Przed rozpoczęciem leczenia należy poinformować lekarza lub farmaceutę, jeśli występuje któryś z wyżej opisanych stanów. Metylofenidat może powodować ich pogorszenie. Lekarz będzie kontrolował, w jaki sposób lek wpływa na stan pacjenta.

W trakcie leczenia u chłopców i młodych mężczyzn mogą występować niespodziewane długotrwałe erekcje. Może to być bolesne i wystąpić w dowolnym momencie. Jeśli erekcja trwa dłużej niż 2 godziny, a zwłaszcza gdy jest bolesna, należy niezwłocznie skontaktować się z lekarzem.

Badanie lekarskie przed zastosowaniem metylofenidatu

Ma ono na celu określenie, czy metylofenidat jest odpowiednim lekiem dla pacjenta. Lekarz porozmawia z pacjentem o:

- wszelkich innych stosowanych lekach;
- występowaniu przypadków nagłej i niewyjaśnionej śmierci w rodzinie;
- wszelkich innych problemach natury medycznej (np. chorobach serca), jakie mogą występować u pacjenta i członków jego rodziny;
- samopoczuciu pacjenta, np. jego przygnębieniu lub euforii, nietypowych myślach i występowaniu takich stanów w przeszłości;
- występowaniu tików (trudnych do opanowania, powtarzających się drań dowolnych części ciała lub powtarzania dźwięków lub słów) u członków rodziny pacjenta;
- wszelkich problemach dotyczących zdrowia psychicznego lub zachowania, jakie występowały u pacjenta i członków jego rodziny.

Lekarz omówi z pacjentem ryzyko wystąpienia wahań nastroju (od manii do depresji – tak zwanej "choroby dwubiegunowej"). Zbierze też wywiad dotyczący zdrowia psychicznego pacjenta oraz ustali, czy w jego rodzinie nie było przypadków samobójstw, choroby dwubiegunowej lub depresji.

Bardzo ważne jest udzielenie lekarzowi jak najpełniejszej informacji. Na tej podstawie lekarz określi, czy metylofenidat jest odpowiednim lekiem dla pacjenta. Lekarz zadecyduje też, czy przed rozpoczęciem stosowania tego leku konieczne jest wykonanie innych badań lekarskich.

Test na obecność leków

Ten lek może spowodować dodatni wynik w testach na obecność leków.

Lek Adehader a inne leki

Należy powiedzieć lekarzowi lub farmaceucie o wszystkich lekach przyjmowanych obecnie lub ostatnio, a także o lekach, które pacjent planuje przyjmować.

Nie należy stosować metylofenidatu, jeśli pacjent:

- przyjmuje lek określany jako inhibitor monoaminoooksydazy (MAOI) stosowany w leczeniu depresji lub przyjmował lek MAOI w okresie ostatnich 14 dni. Jednoczesne stosowanie leków MAOI z metylofenidatem może spowodować nagły wzrost ciśnienia tętniczego krwi.

Jeśli pacjent stosuje inne leki, metylofenidat może wpływać na ich działanie lub powodować występowanie działań niepożądanych. Należy powiedzieć lekarzowi lub farmaceucie, jeśli pacjent dorosły lub dziecko przyjmuje leki stosowane w leczeniu:

- depresji;
- zaburzeń psychicznych;
- padaczki;
- problemów z ciśnieniem tętniczym krwi;
- kaszlu i przeziębienia. Niektóre z tych środków zawierają substancje, które mogą wpływać na ciśnienie tętnicze krwi. Kupując którykolwiek z takich produktów, należy skonsultować się z farmaceutą.
- leki, które powodują rozrzedzanie krwi i zapobiegają powstawaniu skrzepów.

Nie wolno stosować leku Adehader jednocześnie z antagonistami receptora H₂, inhibitorami pompy protonowej lub lekami zobojętniającymi kwas żołądkowy stosowanymi w celu zmniejszenia wydzielania kwasu żołądkowego lub przeciwdziałania nadkwasocie, ponieważ może to prowadzić do szybszego uwolnienia całej substancji czynnej do organizmu.

Jeśli pojawią się jakiekolwiek wątpliwości, czy stosowany lek znajduje się na powyższej liście, należy zapytać lekarza lub farmaceutę przez zastosowaniem metylofenidatu.

Zabieg chirurgiczny

Należy poinformować lekarza o planowanym zabiegu chirurgicznym. Metylofenidatu nie należy przyjmować w dniu zabiegu, jeśli będzie zastosowany pewien typ znieczulenia. Jest to związane z możliwością nagłego wzrostu ciśnienia tętniczego krwi w czasie zabiegu.

Stosowanie metylofenidatu z alkoholem

W czasie stosowania tego leku nie wolno spożywać alkoholu. Alkohol może nasilać działania niepożądane tego leku. Należy pamiętać, że alkohol zawarty jest także w niektórych produktach spożywczych i lekach.

Ciąża i karmienie piersią

Dostępne dane nie świadczą o zwiększeniu ryzyka wad wrodzonych ogółem, chociaż nie można wykluczyć niewielkiego zwiększenia ryzyka wad rozwojowych serca podczas stosowania leku w ciągu pierwszych trzech miesięcy ciąży. Lekarz będzie mógł udzielić pacjentce dodatkowych informacji na temat tego ryzyka. Przed zastosowaniem metylofenidatu należy poinformować lekarza lub farmaceutę, jeśli pacjentka:

- jest aktywna seksualnie. Lekarz proponuje odpowiednią antykoncepcję.
- jest w ciąży lub może być w ciąży. Lekarz podejmie decyzję o dalszym stosowaniu metylofenidatu.
- karmi piersią lub planuje rozpocząć karmienie piersią. Metylofenidat może przenikać do mleka kobiet karmiących piersią. Z tego względu, lekarz zdecyduje, czy możliwe jest karmienie piersią w okresie stosowania metylofenidatu.

Prowadzenie pojazdów i obsługiwanie maszyn

W okresie stosowania metylofenidatu mogą wystąpić zawroty głowy, senność, trudności ze zogniskowaniem wzroku, niewyraźne widzenie, omamy lub inne działania niepożądane ze strony ośrodkowego układu nerwowego. Jeśli objawy takie wystąpią, wykonywanie czynności, takich jak prowadzenie pojazdów, obsługa maszyn, jazda na rowerze lub jazda konna, oraz wspinanie się na drzewa, może okazać się niebezpieczne.

Lek Adehader zawiera sacharozę

Sacharoza

Jeśli stwierdzono wcześniej u pacjenta nietolerancję niektórych cukrów, pacjent powinien skontaktować się z lekarzem przed przyjęciem leku.

Sód

Lek zawiera mniej niż 1 mmol (23 mg) sodu na kapsułkę, to znaczy lek uznaje się za „wolny od sodu”.

3. Jak stosować lek Adehader

Lek Adehader należy zawsze stosować zgodnie z zaleceniami lekarza. W razie wątpliwości należy zwrócić się do lekarza lub farmaceuty.

Dawkowanie

Stosowanie u dzieci

Maksymalna dawka dobową wynosi 60 mg.

- Lekarz zwykle rozpoczyna leczenie od małej dawki i stopniowo zwiększa ją, zgodnie z potrzebami.
- Lekarz poinformuje pacjenta, jakiej mocy kapsułkę ma on codziennie stosować.
- Dawki leku zawartej w kapsułce nie wolno dzielić. Należy zawsze zażywać całą zawartość.
- Leku Adehader nie należy przyjmować zbyt późno rano, ponieważ może powodować zaburzenia snu.

Stosowanie u osób dorosłych

Pacjenci dorośli stosujący wcześniej lek Adehader

- Jeśli pacjent przyjmował lek Adehader już jako dziecko lub nastolatek, można zastosować taką samą dawkę dobową (mg/dobę). Lekarz będzie regularnie kontrolował stan pacjenta, aby sprawdzić, czy nie należy dostosować dawki.
- Dorośli pacjenci mogą wymagać większej dawki dobowej niż dzieci, ale lekarz będzie dążyć do podawania pacjentowi najmniejszej skutecznej dawki.
- Maksymalna dawka dobową wyznaczana jest na podstawie m.in. masy ciała pacjenta (patrz poniżej).

Pacjenci dorośli niestosujący wcześniej leku Adehader

Zalecana dawka początkowa to 10 mg na dobę.

- Lekarz będzie zwiększał stosowaną u pacjenta dawkę o 10 mg na dobę, w zależności od tolerancji leku i jego skuteczności.
- Celem powinna być najmniejsza dawka skuteczna dla pacjenta.
- Maksymalna dawka dobową wyznaczana jest na podstawie m.in. masy ciała pacjenta (patrz poniżej).
- Lekarz podejmie decyzję o maksymalnej dawce dobowej dla pacjenta.
- Dawka dobową wynosi 1 mg na kg masy ciała, maksymalnie 80 mg metylofenidatu na dobę

Zadania do wykonania przez lekarza przed i podczas leczenia pacjenta (dorosłego lub dziecka)

Lekarz przeprowadzi pewne badania

- przed rozpoczęciem leczenia - aby upewnić się, że lek Adehader jest bezpieczny i jego zastosowanie będzie dla pacjenta korzystne.
- po rozpoczęciu leczenia - nie rzadziej niż co 6 miesięcy, lecz możliwe, że znacznie częściej. Badania takie będą także przeprowadzane przy każdej zmianie dawki leku.
- w trakcie badania lekarz:
 - zapyta o apetyt pacjenta;
 - zmierzy wzrost i zważy dziecko;
 - zważy pacjenta dorosłego;
 - zmierzy ciśnienie tętnicze krwi i tętno;
 - zapyta o nastrój pacjenta, stan umysłu lub inne nietypowe odczucia i dowie się, czy problemy takie nie nasiliły się w okresie stosowania leku Adehader.

Sposób podawania

Ten lek przeznaczony jest do stosowania doustnego.

Dzieci przyjmują lek Adehader rano, **w trakcie lub po** śniadaniu.

Dorośli przyjmują lek Adehader w godzinach porannych i w porze obiadowej, **w trakcie posiłku lub po posiłku**.

Lek Adehader jest postacią metylofenidatu o „kontrolowanym uwalnianiu”, co znaczy, że lek jest uwalniany do organizmu stopniowo przez dłuższy czas. Przyjmowanie kapsułki w trakcie posiłków lub po posiłkach jest bardzo ważne dla uzyskania takiego opóźnionego przedłużonego działania.

Kapsułki można połykać w całości, popijając wodą. Można też otworzyć kapsułkę, wysypać jej zawartość do niewielkiej ilości (łyżkę stołową) tartego jabłka lub jogurtu i niezwłocznie zażyć. Leku wysypanego z kapsułki nie wolno przechowywać na potem.

Kapsułek ani ich zawartości, nie wolno rozgniatać ani żuć.

Jeśli po 1 miesiącu leczenia stan zdrowia pacjenta się nie poprawi

Jeśli po 1 miesiącu leczenia stan zdrowia pacjenta się nie poprawi, należy o tym poinformować lekarza prowadzącego. Lekarz może zdecydować o zmianie sposobu leczenia.

Leczenie długotrwałe

Nie ma potrzeby stosowania leku Adehader bezterminowo. Jeśli pacjent stosuje lek Adehader przez ponad rok, lekarz powinien przerwać leczenie przynajmniej raz w roku na krótki czas. W przypadku dzieci taką przerwę w leczeniu korzystnie jest zaplanować na okres wakacji szkolnych. Pozwoli to ocenić, czy konieczne jest dalsze stosowanie leku.

Niewłaściwe stosowanie leku Adehader

Niewłaściwe stosowanie leku Adehader może doprowadzić do nietypowych zachowań. Może to także uzależnić pacjenta od leku. Jeśli pacjent kiedykolwiek nadużywał lub był uzależniony od alkoholu, leków dostępnych na receptę lub narkotyków, należy poinformować o tym lekarza. Lek ten jest przeznaczony tylko dla osoby, której został przepisany. Nie należy go przekazywać innym, nawet jeśli objawy ich choroby są podobne.

Zastosowanie większej niż zalecana dawki leku Adehader

Jeśli pacjent zażyje zbyt dużą dawkę leku, należy niezwłocznie skontaktować się z lekarzem lub wezwać pogotowie. Należy powiedzieć, jaka ilość leku została zażyta. Może być konieczne wdrożenie leczenia.

Objawami przedawkowania mogą być: wymioty, uczucie pobudzenia, drżenia, nasilenie ruchów mimowolnych, drżenie mięśni, napad drgawek (po których może wystąpić śpiączka), uczucie niezmiernego szczęścia, dezorientacja, widzenie, czucie lub słyszenie rzeczy, które nie istnieją (omamy), pocenie się, zaczerwienienie twarzy, ból głowy, wysoka gorączka, zmiany częstości rytmu serca (wolny, szybki, nieregularny), wysokie ciśnienie tętnicze krwi, rozszerzone źrenice, suchość błony śluzowej nosa i jamy ustnej, skurcz mięśni, gorączka i czerwono-brązowy mocz, co może być objawem nieprawidłowego rozpadu mięśni (rabdomiolizy).

Pominięcie przyjęcia leku Adehader

Nie należy stosować dawki podwójnej w celu uzupełnienia pominiętej dawki. W razie pominięcia dawki, kolejną dawkę należy zażyć o zwykłej porze.

Przerwanie stosowania leku Adehader

Nagłe przerwanie stosowania tego leku może prowadzić do nawrotu objawów ADHD lub pojawienia się nieoczekiwanych objawów, takich jak depresja. Przed całkowitym odstawieniem leku lekarz prowadzący będzie stopniowo zmniejszał dobową dawkę. Przed zaprzestaniem stosowania leku Adehader należy skonsultować się z lekarzem prowadzącym.

W razie jakichkolwiek dalszych wątpliwości związanych ze stosowaniem tego leku, należy zwrócić się do lekarza lub farmaceuty.

4. Możliwe działania niepożądane

Jak każdy lek, lek ten może powodować działania niepożądane, chociaż nie u każdego one wystąpią. Lekarz informuje pacjenta o takich działaniach niepożądanych.

Niektóre działania niepożądane mogą być ciężkie. Jeśli wystąpi którekolwiek z wymienionych poniżej działań, należy niezwłocznie udać się do lekarza:

Częste: mogą występować u nie więcej niż 1 na 10 osób

- nierównomierne bicie serca (kołatanie)
- zmiany osobowości;
- nadmierne zgrzytanie zębami (bruksizm).

Niezbyt częste: mogą występować u nie więcej niż 1 na 100 osób

- wahania nastroju, zmiany nastroju;
- myśli o samobójstwie lub chęć odebrania sobie życia.
- czucie lub słyszenie rzeczy, które nie istnieją - są to objawy psychozy;
- niekontrolowana mowa i ruchy ciała (zespół Tourette'a) lub ich nasilenie;
- ból w obrębie klatki piersiowej;
- objawy uczulenia, takie jak wysypka, świąd lub pokrzywka na skórze, obrzęk twarzy, ust, języka lub innych części ciała, duszność, świszczący oddech lub trudności z oddychaniem.

Rzadkie: mogą występować u nie więcej niż 1 na 1 000 osób

- niezwykle podniecenie, nadmierna aktywność i brak zahamowań (mania).

Bardzo rzadkie: mogą występować u nie więcej niż 1 na 10 000 osób

- zawał serca;
- drgawki (napady padaczkowe, padaczka z konwulsjami);
- łuszczenie się skóry lub purpurowo-czerwone plamy na skórze;
- niemożliwe do opanowania skurcze mięśni, dotyczące oczu, głowy, szyi lub reszty ciała, oraz objawy neurologiczne związane z przejściowym niedokrwieniem mózgu;
- porażenie lub problemy z poruszaniem się i widzeniem, trudności związane z mową (mogą to być objawy problemów dotyczących naczyń krwionośnych w mózgu), przejściowy brak wystarczającej ilości krwi i tlenu (niedokrwienie) dostarczanych do mózgu;
- zmniejszenie liczby komórek krwi (krwinek czerwonych, białych i płytek krwi), który może prowadzić do większej podatności na zakażenia, a także sprzyjać krwawieniu i powstawaniu siniaków;
- nagły wzrost temperatury ciała, bardzo wysokie ciśnienie tętnicze krwi oraz silne konwulsje (złośliwy zespół neuroleptyczny). Nie ma pewności, czy to działanie niepożądane jest powodowane przez metylofenidat, czy też przez inne leki, które mogą być stosowane w skojarzeniu z metylofenidatem.

Nieznana: częstość nie może być określona na podstawie dostępnych danych

- nawracające niepożądane myśli;
- utrata przytomności z nieznanego powodu, duszność (to mogą być objawy choroby serca).

W razie wystąpienia któregośkolwiek z wyżej wymienionych działań niepożądanych, należy niezwłocznie udać się do lekarza.

Poniżej przedstawiono listę innych działań niepożądanych. W razie ich nasilenia należy o tym powiadomić lekarza lub farmaceutę:

Bardzo częste: mogą występować u więcej niż 1 na 10 osób

- zmniejszenie apetytu
- ból głowy;
- nerwowość;
- bezsenność;
- suchość w jamie ustnej;
- nudności.

Częste: mogą występować u nie więcej niż 1 na 10 osób

- uczucie przygnębienia lub brak uczuć lub emocji lub okazywanie nadmiernego zainteresowania;
- ból stawów;
- wysoka temperatura ciała (gorączka);
- nadmierne wypadanie lub przerzedzanie się włosów;
- uczucie nietypowej senności lub ociężałości;
- utrata apetytu;
- napady lęku;
- zmniejszenie popędu seksualnego;
- ból zębów;
- świąd, wysypka lub wypukłe, czerwone i swędzące wypryski (pokrzywka);
- kaszel, ból gardła lub nosa oraz podrażnienie gardła, duszność, ból w klatce piersiowej;
- zmiany ciśnienia tętniczego krwi (zazwyczaj wysokie ciśnienie tętnicze krwi);
- przyspieszone bicie serca (częstoskurcz), zimne dłonie i stopy;
- trzęsienie i drżenie, zawroty głowy;
- ruchy mimowolne, uczucie wewnętrznego niepokoju;
- niezwykła aktywność;
- agresja, pobudzenie, niepokój, niestabilność emocjonalna, lęk, depresja, zestresowanie, rozdrażnienie, zachowania odbiegające od normy, problemy z zasypianiem, zmęczenie;
- ból brzucha, biegunka, dyskomfort w jamie brzusznej, niestrawność, pragnienie, wymioty.
Objawy te zazwyczaj występują na początku leczenia i mogą być zmniejszone poprzez przyjmowanie leku wraz z jedzeniem;
- brak apetytu/niechęć do jedzenia;
- spadek masy ciała;
- nadmierna potliwość.

Niezbyt częste: mogą występować u nie więcej niż 1 na 100 osób

- ból mięśni, skurcze mięśni, sztywność mięśni;
- zaparcia;
- dyskomfort w klatce piersiowej;
- zapalenie błony śluzowej żołądka i jelita cienkiego;
- dodatkowy ton serca (stwierdzony na podstawie przeprowadzonych badań);
- obecność krwi w moczu;
- podwójne widzenie lub niewyraźne widzenie;
- podwyższone wyniki prób wątrobowych (w badaniu krwi);
- gniew, płaczliwość, nadmierna świadomość otoczenia, napięcie;
- uczucie dużego spokoju lub senności;
- ogólne problemy ze snem;
- zmęczenie.

Rzadkie: mogą występować u nie więcej niż 1 na 1 000 osób

- zmiany popędu płciowego;
- uczucie dezorientacji;
- rozszerzone źrenice, trudności z widzeniem;
- obrzęk sutków u mężczyzn;
- zaczerwienienie skóry, czerwona, wypukła wysypka na skórze;
- ból wynikający z niewystarczającego przepływu krwi do serca;
- problemy/zmiany dotyczące miesiączki.

Bardzo rzadkie: mogą występować u nie więcej niż 1 na 10 000 osób

- zawał serca;
- nagła śmierć;

- skurcze mięśni;
- małe, czerwone plamki na skórze;
- zapalenie lub zator tętnic w mózgu;
- nieprawidłowa czynność wątroby, włącznie z niewydolnością i śpiączką;
- zmiany wyników badań laboratoryjnych – w tym badań czynności wątroby i krwi;
- próby samobójcze (w tym udane), zaburzenia myślenia, brak uczuć lub emocji, wielokrotne powtarzanie czynności, obsesyjne skupienie na jednej rzeczy;
- brak energii;
- krótkotrwałe uczucie smutku;
- drętwienie palców u rąk i stóp, uczucie zimna, mrowienie i zmiana zabarwienia skóry (z białego na siny, a następnie na czerwony) pod wpływem zimna (objaw Raynauda).

Nieznana: częstość nie może być określona na podstawie dostępnych danych

- migrena;
- bardzo wysoka gorączka;
- wolne, szybkie lub nierówne bicie serca;
- nasilone drgawki (duży napad drgawkowy - "grand mal");
- wiara w rzeczy nieprawdziwe;
- splątanie;
- smutne/ponure myśli;
- uczucie, że organizm potrzebuje leku lub uczucie jego braku;
- problemy dotyczące naczyń krwionośnych w mózgu (udar, zapalenie tętnic mózgowych lub niedrożność tętnicy mózgowej);
- zaburzenia erekcji;
- długotrwałe erekcje, czasem bolesne lub zwiększona liczba erekcji;
- nadmierne, niekontrolowane mówienie;
- po przerwaniu przyjmowania leku: nawrót objawów ADHD lub wystąpienie działań niepożądanych, takich jak depresja;
- uczucie mrowienia;
- problemy z mową i mówieniem;
- odruchy wymiotne;
- zaburzenia uwagi;
- objawy grypopodobne;
- utrata energii/uczucie osłabienia;
- uczucie pragnienia;
- zwiększenie aktywności we krwi hormonu stymulującego tarczycę;
- ból w obrębie jamy ustnej i gardła;
- krwawienie z nosa;
- dyskomfort dotyczący serca;
- zespół suchego oka;
- większe ciśnienie w oku niż normalnie;
- napięcie (stres) w kontaktach z partnerem, napięcie (stres) w rodzinie;
- ból piersi;
- uderzenia gorąca/zaczerwienienie twarzy;
- „dzwonienie” w uszach (szumy w uszach);
- nadużywanie leku;
- pancytopenia (zmniejszenie liczby wszystkich komórek krwi);
- brak możliwości kontrolowania oddawania moczu (nietrzymanie moczu);
- skurcz mięśni szczęk utrudniający otwarcie ust (szczękoscisk);
- jękanie.

Wpływ na wzrost i masę ciała

W przypadku stosowania metylofenidatu przez okres dłuższy niż jeden rok, u niektórych dzieci lek ten może hamować wzrost. Dotyczy to mniej niż 1 na 10 dzieci.

- dziecko może nie przybierać na wadze lub nie rosnąć w prawidłowym tempie.
- lekarz prowadzący będzie starannie kontrolował wzrost i masę ciała dziecka oraz spożycie pokarmu
- jeśli pacjent nie rośnie zgodnie z oczekiwaniami, jego leczenie z zastosowaniem metylofenidatu może zostać na krótki okres wstrzymane.

Zgłaszanie działań niepożądanych

Jeśli wystąpią jakiegokolwiek objawy niepożądane, w tym wszelkie objawy niepożądane niewymienione w tej ulotce, należy powiedzieć o tym lekarzowi lub farmaceucie.

Działania niepożądane można zgłaszać bezpośrednio do Departamentu Monitorowania Niepożądanych Działań Produktów Leczniczych Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Al. Jerozolimskie 181C, 02-222 Warszawa

Tel: + 48 22 49 21 301

Fax: + 48 22 49 21 309

Strona internetowa: <https://smz.ezdrowie.gov.pl>

Działania niepożądane można zgłaszać również podmiotowi odpowiedzialnemu.

Dzięki zgłaszaniu działań niepożądanych można będzie zgromadzić więcej informacji na temat bezpieczeństwa stosowania leku.

5. Jak przechowywać lek Adehader

Lek należy przechowywać w miejscu niewidocznym i niedostępnym dla dzieci.

Nie stosować tego leku po upływie terminu ważności zamieszczonego na blistrze oraz pudełku po: "EXP". Termin ważności oznacza ostatni dzień podanego miesiąca.

Nie przechowywać w temperaturze powyżej 30 °C.

Przechowywać w oryginalnym opakowaniu w celu ochrony przed wilgocią.

Leków nie należy wyrzucać do kanalizacji ani domowych pojemników na odpadki. Należy zapytać farmaceutę, jak usunąć leki, których się już nie używa. Takie postępowanie pomoże chronić środowisko.

6. Zawartość opakowania i inne informacje

Co zawiera lek Adehader:

Substancją czynną leku jest metylofenidatu chlorowodorek

Adehader, 5 mg kapsułki o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarde

Każda kapsułka o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarda, zawiera 5 mg metylofenidatu chlorowodoru, co odpowiada 4,35 mg metylofenidatu.

Adehader, 10 mg kapsułki o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarde

Każda kapsułka o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarda, zawiera 10 mg metylofenidatu chlorowodorek, co odpowiada 8,65 mg metylofenidatu.

Adehader, 20 mg kapsułki o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarde

Każda kapsułka o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarda, zawiera 20 mg metylofenidatu chlorowodorek, co odpowiada 17,30 mg metylofenidatu.

Adehader, 30 mg kapsułki o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarde
Każda kapsułka o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarda, zawiera 30 mg metylofenidatu chlorowodorek, co odpowiada 25,95 mg metylofenidatu.

Adehader, 40 mg kapsułki o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarde
Każda kapsułka o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarda, zawiera 40 mg metylofenidatu chlorowodorek, co odpowiada 34,60 mg metylofenidatu.

Adehader, 50 mg kapsułki o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarde
Każda kapsułka o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarda, zawiera 50 mg metylofenidatu chlorowodorek, co odpowiada 43,25 mg metylofenidatu.

Adehader, 60 mg kapsułki o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarde
Każda kapsułka o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarda, zawiera 60 mg metylofenidatu chlorowodorek, co odpowiada 51,90 mg metylofenidatu.

Pozostałe składniki to:

Zawartość kapsułki:

Sacharoza, ziarenka (zawierające sacharozę i skrobię kukurydzianą), kwasu metakrylowego i etylu akrylanu kopolimer (1:1), talk, trietylu cytrynian, alkohol poliwinylowy, makrogol 3350, polisorbata 80, sodu wodorotlenek, sodu laurylosiarczan, symetykon, krzemionka koloidalna bezwodna, metyloceluloza, kwas sorbinowy (E 200), indygotyna (E 132)

Otoczka kapsułki:

Żelatyna, tytanu dwutlenek (E 171), sodu laurylosiarczan, woda oczyszczona

dodatkowo w otoczce kapsułki produktów leczniczych Adehader 10 mg i 20 mg:
erytrozyna (E 127), błękit patentowy V (E 131)

dodatkowo w otoczce kapsułki produktów leczniczych Adehader 30 mg, 40 mg, 50 mg i 60 mg:
erytrozyna (E 127), żelaza tlenek czarny (E 172); indygotyna (E 132).

Jak wygląda lek Adehader i co zawiera opakowanie

Adehader, 5 mg kapsułki o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarde
Biały, nieprzezroczysty korpus kapsułki/białe nieprzezroczyste wieczko (15,9 mm), kapsułka zawiera białe i niebieskie peletki.

Adehader 10 mg kapsułki o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarde
Biały, nieprzezroczysty korpus kapsułki/fioletoworóżowe nieprzezroczyste wieczko (15,9 mm), kapsułka zawiera białe i niebieskie peletki.

Adehader, 20 mg kapsułki o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarde
Fioletoworóżowy, nieprzezroczysty korpus kapsułki/fioletoworóżowe nieprzezroczyste wieczko (15,9 mm), kapsułka zawiera białe i niebieskie peletki.

Adehader, 30 mg kapsułki o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarde
Jasnoszary, nieprzezroczysty korpus kapsułki/ciemnofioletowe nieprzezroczyste wieczko (15,9 mm), kapsułka zawiera białe i niebieskie peletki.

Adehader, 40 mg kapsułki o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarde
Szary, nieprzezroczysty korpus kapsułki/ciemnofioletowe nieprzezroczyste wieczko (18,0 mm), kapsułka zawiera białe i niebieskie peletki.

Adehader, 50 mg kapsułki o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarde
Fioletowy, nieprzezroczysty korpus kapsułki/ciemnofioletowe nieprzezroczyste wieczko (18,0 mm), kapsułka zawiera białe i niebieskie peletki.

Adehader, 60 mg kapsułki o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarde
Ciemnofioletowy, nieprzezroczysty korpus kapsułki/ciemnofioletowe nieprzezroczyste wieczko (19,4 mm), kapsułka zawiera białe i niebieskie peletki.

Wielkości opakowań:

Adehader, 5 mg kapsułki o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarde
Pudełka tekturowe zawierające 20, 24, 27, 30, 36, 45, 48, 50, 54, 60, 90, 96 lub 99 kapsułek o zmodyfikowanym uwalnianiu, w twardych blistrach z folii PVC/PVdC/Aluminium.

Adehader, 10 mg/20 mg kapsułki o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarde
Pudełka tekturowe zawierające 20, 24, 27, 28, 30, 36, 45, 48, 50, 54, 60, 90, 96 lub 99 kapsułek o zmodyfikowanym uwalnianiu, w twardych blistrach z folii PVC/PVdC/Aluminium.

Adehader, 30 mg/40 mg kapsułki o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarde
Pudełka tekturowe zawierające 20, 24, 27, 28, 30, 36, 45, 48, 50, 54 lub 60 kapsułek o zmodyfikowanym uwalnianiu, w twardych blistrach z folii PVC/PVdC/Aluminium.

Adehader, 50 mg kapsułki o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarde
Pudełka tekturowe zawierające 20, 24, 27, 28, 30, 36, 40, 45 lub 48 kapsułek o zmodyfikowanym uwalnianiu, w twardych blistrach z folii PVC/PVdC/Aluminium.

Adehader, 60 mg kapsułki o zmodyfikowanym uwalnianiu, twarde
Pudełka tekturowe zawierające 20, 24, 27, 28, 30, 36 lub 40 kapsułek o zmodyfikowanym uwalnianiu, w twardych blistrach z folii PVC/PVdC/Aluminium.

Nie wszystkie wielkości opakowań muszą znajdować się w obrocie.

Podmiot odpowiedzialny

Humantis GmbH
Kuhloweg 37, 58638 Iserlohn
Niemcy
Tel.: +48 (22) 370 21 05

Wytwórca

MEDICE Arzneimittel Pütter GmbH & Co. KG
Kuhloweg 37, 58638 Iserlohn
Niemcy

Ten lek jest dopuszczony do obrotu w krajach członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego pod następującymi nazwami:

Niemcy:	Methylphenidat Humantis, 5 mg, 10 mg, 20 mg, 30 mg, 40 mg, 50 mg, 60 mg, Hartkapseln mit veränderter Wirkstofffreisetzung
Dania:	Methylphenidathydrochlorid Humantis, 5 mg, 10 mg, 20 mg, 30 mg, 40 mg, 50 mg, 60 mg
Islandia:	Methylphenidathydrochlorid Humantis, 5 mg, 10 mg, 20 mg, 30 mg, 40 mg, 50 mg, 60 mg, hart hylki með breyttan losunarhraða
Holandia:	Methylfenidaat HCl Humantis, 5 mg, 10 mg, 20 mg, 30 mg, 40 mg, 50 mg, 60 mg, capsule met gereguleerde afgifte, hard
Norwegia:	Methylphenidate Humantis, 5 mg, 10 mg, 20 mg, 30 mg, 40 mg, 50 mg, 60 mg, Kapsel med modifisert frisetting, hard

Polska: Adehader, 5 mg, 10 mg, 20 mg, 30 mg, 40 mg, 50 mg, 60 mg
Szwecja: Methylphenidate Humantis, 5 mg, 10 mg, 20 mg, 30 mg, 40 mg, 50 mg,
60 mg, Kapsel med modifierad frisättning, hård

Data ostatniej aktualizacji ulotki: